

דף מח.

עין משפט ד.

או"ח סימן תרפה סעיף א

א. א. בליל שמיני י אומר בתפלה "ותתן לנו את יום שמיני חג ב עצרת הזה".

הגה: ואנו אומרים "יום שמיני עצרת" דלא מצינו בשום מקום שיקרא חג.

א. ב. בחוצה לארץ אוכלים ל בסוכה בלילה וביום משום שהוא ספק מ שביעי, אבל אין מברכין נ על ישיבת סוכה ומקדשין ואומרים זמן פ.

עין משפט ה.

או"ח סימן תרמד סעיף א

א. א. בשחרית אחר חזרת הש"ץ נוטלים הלולב ע ומברכים על נטילת

- י. ואסור לקבוע סעודה מן המנחה ולמעלה, כמ"ש בסי' תקכ"ט סעיף א' ברמ"א.
- כ. וברש"ל כתב לומר יום שמיני עצרת חג, וכן הסכים הט"ז בס"ק א'.
- ו. ואם אמר את יום חג הסוכות הזה ועקר רגליו, אם ידע בלבו שהיום שמיני עצרת רק טעה בלשונו יצא בדיעבד, וכן לבני חו"ל שיושבים ביום הראשון בסוכה יצא בדיעבד אבל בלי זה חוזר. כה"ח אות ג'.
- ל. אבל אין ישנים משום דמחזי כמוסיף כ"כ הראבי"ה והביאו הב"י, וכתב עליו דאין נראה מדעת הפוסקים כן שלא חילקו בזה, וכ"כ הרשב"א והריטב"א דאין בל תוסיף בזה, וכך דעת הגר"א. וכה"ח אות ה'.
- ו. בני ארץ ישראל הנמצאים בחו"ל יאכלו עם אנשי חו"ל בסוכה ביום שמיני רק שיאמרו בינם לבין עצמם דאינו משום מצות סוכה כלל, ויעשו היכר לישון בבית בטענה וגם יאכלו בצנעא מחוץ לסוכה. מברכי יוסף אות ד'.
- מ. ומה שלא תיקנו ג"כ ליטול לולב מספק משום דזה מדרבנן וסוכה מן התורה, ועוד שבלולב יש גם טילטול לא כן בסוכה. כ"כ הר"ן על דברי הרי"ף בסוף סוכה.
- נ. ולכן אין לאכול אלא עד שיהיה לילה ודאי, דאל"כ חייב בסוכה, שעדיין יום שביעי הוא.
- ס. ליל שמיני עצרת אסור בזיוג מדברי האר"י ז"ל, ולבני חו"ל גם בליל תשיעי. כה"ח אות י"א.
- ואומרים זמן דהוא רגל בפני עצמו מגמ' סוכה מ"ז ע"ב.
- ו. ושנים מקרא ואחד תרגום של פ' וזאת הברכה יקרא אותה ביום הוש"ר בסוכה. כה"ח אות י"ג מהאר"י ז"ל.
- ע. ואם אין סוכה בביהכ"ס אחרי עלות השחר יטול הלולב בסוכה ויעשה אח"כ הנענועים של ההלל בביהכ"ס, ואם אפשר שיעשו סוכה ליד ביכנ"ס כדי שיברך על הלולב בסוכה אחר חזרת הש"ץ מה טוב. כה"ח אות ג', ע"פ האר"י ז"ל.

לולב פ, ושהחיינו ז וגומרים ההלל. וכן כל שמונת ימי החג מברכים לגמור את ההלל ק בין בצבור בין ביחיד, ואין מפסיקין בו אלא כדרך שאמרו בק"ש ר.

ואם פסק באמצע ושהה אפי' כדי לגמור את כולו, א"צ לחזור אלא למקום שפסק.

עין משפט ז.ז.ט. אר"ח סימן תרפו פעיף א

א. אע"פ שגמר לאכול סעודתו ביום שביעי של סוכות, לא יסתור סוכתו ש אבל מוציא את הכלים ממנה מן המנחה ת ולמעלה, ומכין את הבית לכבוד יו"ט. ואם אין לו מקום אחר ורוצה לאכול בסוכה ביום שמיני עצרת, צריך לעשות בה היכר שהוא יושב בה לא לשם מצות סוכה שלא יהיה נראה כמוסיף, וע"כ יפחת בה מקום ארבעה א על ארבעה.

הגה: אם רוצה לאכול בסוכה אחר שמיני עצרת אין צורך לפחות בה ואין בזה

פ. ומה שמברכים על נטילת לולב ולא על שאר המינים, כבר אמרו בסוכה ל"ז ע"ב, הואיל והוא גבוה מכולן, ועל דרך רמז כיון שהוא רומז ליסוד והוא כולל כל ה' החסדים הוא גבוה מכולם לא רק בחזוניתו אלא גם בפנימיות וע"כ מברכין עליו. כה"ח אות ד'.

צ. והגם שברכת שהחיינו פוטרת גם מצות סוכה, מ"מ לא פטרה מצות לולב כיון שלילה לאו זמן הלולב הוא.

וגם לא היה הלולב בידו בשעת הקידוש כמו סוכה שיושב בה. כה"ח אות ו'.

ק. לפי שבחג הסוכות הימים חלוקים בקרבנותיהן, ומנהג בני אשכנז לברך לקרוא גם כשגומרים אותו.

ר. ואם לא הביאו לו הלולב רק באמצע ההלל מותר לברך עליו בין הפרקים, דהיינו בין מזמור למזמור. מ"ב אות ז'.

ש. משנה סוכה מ"ח, כיון שכל היום החובה לישון וללמוד בה, רש"י שם. וע"כ אין לקדש ביו"ט האחרון אלא בלילה ודאי שאם יקדש מבעוד יום יצטרך לישב בסוכה, ואם יברך בסוכה הוי תרתי דסתרי.

ת. היינו מנחה קטנה מחידושי הריטב"א, דקודם לזה אין נראה לשם יו"ט.

א. הגם שאויר פוסל בשלשה מ"מ אין נראה היכר אם לא בארבעה טפחים. מ"א ס"ק א'. ומהש"כ שלא יהיה נראה כמוסיף בכ"ף הדמיון כיון דבל תוסיף ממש אינו עובר אלא א"כ נתכוון להוסיף. ט"ז ס"ק א'. מ"ב אות ה'.

בל תוסיף, רק ביום שמיני.

בחוצה לארץ שאין לו מקום אחר לאכול ורוצה לאכול גם ביום התשיעי ואינו יכול להפחית מהסוכה כי זה יו"ט, יעשה היכר אחר שמכניס בה קדרות = וקערות כדי להכיר שהיא פסולה.

ב. שהם אסורים להניח בה בשאר ימות החג.